Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

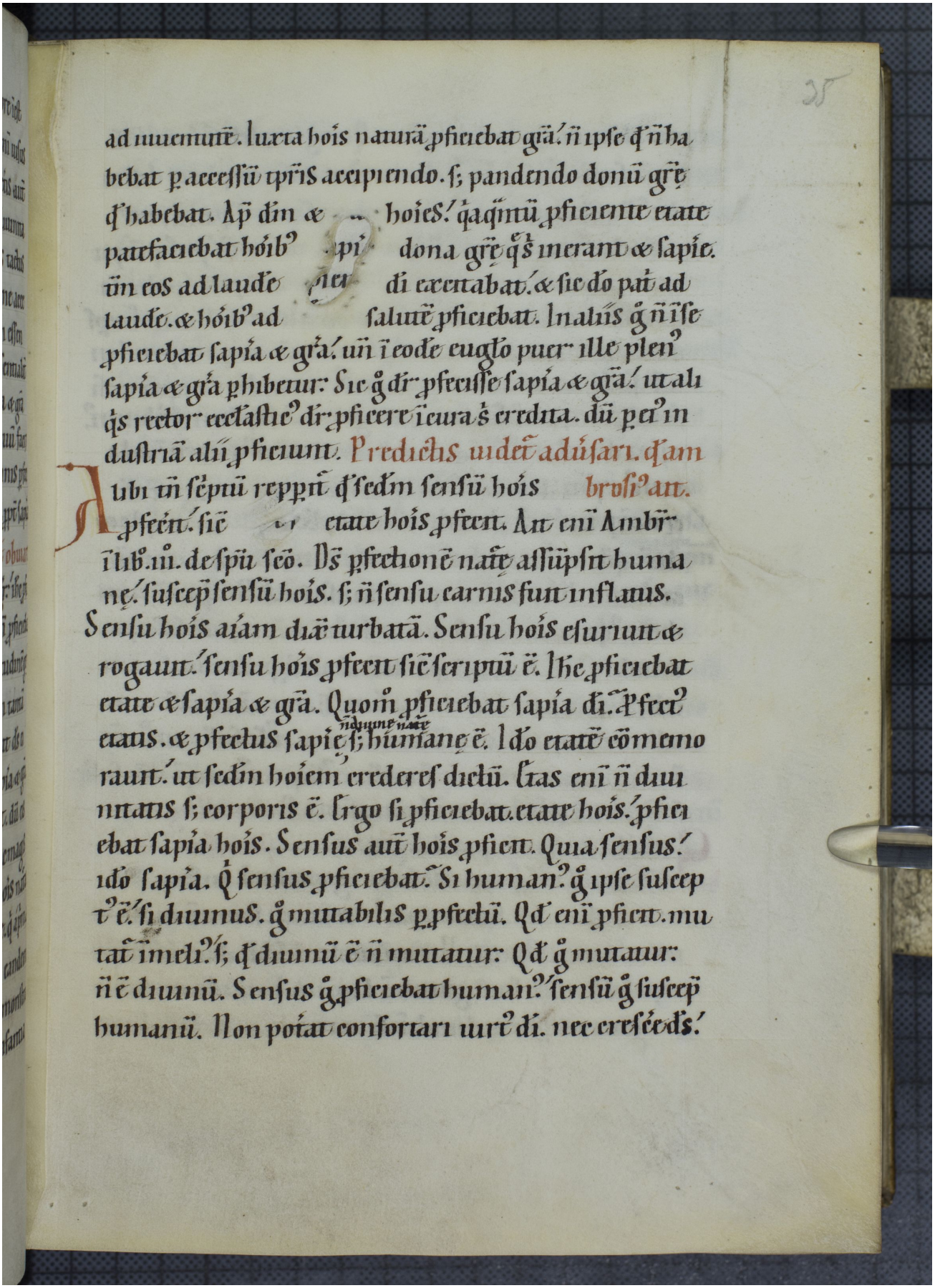

35

ad mucemuṽ. Iuxta hois naturā pficiebat grā. ñ ipse q̃ ñ ha
bebat p accessū tpris accipiendo. s; pandendo donū grē
q̃ habebat. Ap̄ dīm & [illegible] hoies. qaq̃ntū pficiente etate
patefaciebat hoib̄ [illegible] pi[illegible] dona grē q̃s merant & sapie.
ūn eos ad laude [illegible] di excitabat. & sic do pat ad
laude. & hoib̄ ad [illegible] salutē pficiebat. In aliis g̃ ñ ī se
pficiebat sapia & gra. uñ ī eode euglo puer ille plen̄
sapia & gra phibetur: Sic g̃ dr pfecisse sapia & grā. ut ali
q̃s rector ecclastic̄ dr pficere ī cura s̄ credita. dū p̄ī in
dustriā alī pficiunt. Predictis uidet adūsari. q̃ am
Aubi ūn sēptū reppn̄ q̃ sedm sensū hois [illegible] brosi ant.
pfecit. sic [illegible] etate hois pfecit. Ait enī Ambr
ī lib. iii. de spū sc̄o. Ds pfectionē natē assūpsit huma
nē. suscep sensū hois. s; ñ sensu carnis fuit inflatus.
Sensu hois aiam diē turbatā. Sensu hois esuriunt &
rogaunt. sensu hois pfecit sic scriptū ē. Ihe pficiebat
etate & sapia & grā. Quom pficiebat sapia di. Pfect̄
etatis. & pfectus sapiē s; humanē ē. Ido etatē cōmemo
raunt. ut sedm hoiem crederes dictū. Cras enī ñ diui
nitatis s; corporis ē. Ergo si pficiebat etate hois. pfici
ebat sapia hois. Sensus aut̄ hois pficit. Quia sensus.
ido sapia. Q̃ sensus pficiebat. Si human̄ g̃ ipse suscep
t ē. si diuinus. g̃ mutabilis p pfectū. Q̃ enī pficit. mu
tat imeli. s; q̃ diuinū ē ñ mutatur: Q̃ g̃ mutatur:
ñ ē diuinū. Sensus g̃ pficiebat human̄. sensū g̃ suscep
humanū. Non potat confortari uirt̄ di. nec crescēdis.